

عنوان مقاله:

تحلیل دلالت معنایی اوصاف نفس بر اوصاف رب بر مبنای حدیث معرفت نفس با تکیه بر آثار علامه حسن زاده آملی

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 10، شماره 37 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علیرضا فارسی نژاد - استادیار فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

فاطمه شرافت سرشت - کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

رابطه خود شناسی و خداشناسی یکی از مسائل بسیار مهم در حوزه انسان شناسی و خداشناسی است و این مساله به اندازه ای مهم است که در جوامع روایی ما احادیث بسیار زیادی به این مساله پرداخته است. از جمله این روایات می توان به حدیث شریف «کسی که خود را بشناسد، پروردگارش را شناخته است» اشاره کرد. با توجه به اهمیت شناخت نفس و دلالت آن بر شناخت رب، مقاله حاضر با روش تحلیلی- توصیفی با هدف تبیین چگونگی دلالت معنایی اوصاف نفس بر اوصاف رب، ابتدا به تحلیل حدیث معرفت نفس پرداخته و سپس نحوه دلالت معنایی اوصاف نفس بر اوصاف رب را در دو دسته صفات ثبوتی و سلبی مورد بررسی داده و به این نتیجه رسیده است که به میزانی که انسان خود را بشناسد، به همان میزان، شناخت او نسبت به رب خود نیز ارتقا یافته و دقیق تر می شود. به عنوان مثال از شناخت اوصاف ثبوتی ای مانند علم، قدرت، حیات و ... و اوصاف سلبی ای مانند عدم ترکب، عدم رویت حسی، عدم حلول و اتحاد، عدم نوم و غفلت و ... در نفس، می توان به شناخت چنین اوصافی در رب نائل آمد.

کلمات کلیدی:

نفس، رب، دلالت معنایی، نحوه دلالت، اوصاف ثبوتی و سلبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1295416>

